
PIEŅEMTIE TEKSTI

P9_TA(2021)0040

Jaunais aprites ekonomikas rīcības plāns

Eiropas Parlamenta 2021. gada 10. februāra rezolūcija par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu (2020/2077(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumu "Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu" (COM(2020)0098) un dienestu darba dokumentu "Virzība uz globālo aprites ekonomiku. Pašreizējais stāvoklis un perspektīvas" (SWD(2020)0100),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), tostarp 12. IAM "Atbildīgs patēriņš un ražošana" un 15. IAM "Dzīve uz zemes",
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 14. oktobra paziņojumu "Ilgtspēju sekmējoša ķīmikāliju stratēģija. Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem" (COM(2020)0667)¹,
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 10. jūlija rezolūciju par ilgtspēju sekmējošu stratēģiju attiecībā uz ķīmikālijām²,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "Jauna Eiropas industriālā stratēģija" (COM(2020)0102),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu "ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam. Atgriezīsim savā dzīvē dabu" (COM(2020)0380),
- ņemot vērā *IPBES* 2019. gada maija globālo novērtējuma ziņojumu par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu "Stratēģija "No lauka līdz galdam". Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā" (COM(2020)0381),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 11. oktobra paziņojumu "Ilgtspējīga bioekonomika

---

¹ <https://ec.europa.eu/environment/pdf/chemicals/2020/10/Strategy.pdf>

² Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0201.

- Eiropai. Ekonomikas, sabiedrības un vides saistības stiprināšana" (COM(2018)0673),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 16. janvāra paziņojumu "Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā" (COM(2018)0028),
  - ņemot vērā 2019. gada 14. marta rezolūciju par stratēģisku Eiropas ilgtermiņa redzējumu par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku¹,
  - ņemot vērā 2019. gada 28. novembra rezolūciju par ārkārtas situāciju klimata un vides jomā²,
  - ņemot vērā Parlamenta 2017. gada 4. jūlija rezolūciju par ilgāku produktu derīguma laiku: priekšrocības patērētājiem un uzņēmumiem³,
  - ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par resursu lietderīgu izmantošanu — ceļā uz aprites ekonomiku⁴,
  - ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 13. septembra rezolūciju par aprites ekonomikas paketes īstenošanu: iespējas novērst ķīmisko vielu, produktu un atkritumu jomas tiesību aktu saskarē konstatētās problēmas⁵,
  - ņemot vērā 2020. gada 10. jūlija rezolūciju par vispusīgu Eiropas pieeju enerģijas uzglabāšanai⁶,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 25. maija Regulu (ES) 2020/741 par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām⁷,
  - ņemot vērā Komisijas 2020. gada 14. oktobrī iesniegto 8. vides rīcības programmas priekšlikumu, jo īpaši priekšlikuma 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteikto prioritāro mērķi paātrināt pāreju uz aprites ekonomiku,
  - ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu par Eiropas zaļo kursu (COM(2019)0640),
  - ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) īpašos ziņojumus par klimata pārmaiņām, pārtuksnešošanos, zemes degradāciju, ilgtspējīgu zemes apsaimniekošanu, nodrošinātību ar pārtiku un siltumnīcefekta gāzu plūsmām zemes ekosistēmās, un par okeānu un kriofēru mainīgā klimatā, un IPCC īpašo ziņojumu "Globālā sasilšana 1,5 °C robežās", piekto novērtējuma ziņojumu (AR5) un 2018. gada septembra kopsavilkuma ziņojumu,
  - ņemot vērā pirmo aprites ekonomikas rīcības plānu, kas tika izsludināts 2015. gadā (Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojums "Noslēgt aprites loku — ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku" (COM(2015)0614), un saskaņā ar šo plānu veiktos

---

¹ OV C 23, 21.1.2021., 116. lpp.

² Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0078.

³ OV C 334, 19.9.2018., 60. lpp.

⁴ OV C 265, 11.8.2017., 65. lpp.

⁵ OV C 433, 23.12.2019., 146. lpp.

⁶ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0198.

⁷ OV L 177, 5.6.2020., 32. lpp.

pasākumus,

- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 10. jūlija rezolūciju par ilgtspēju sekmējošu stratēģiju attiecībā uz ķīmikālijām¹,
- ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zaļo kursu²,
- ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 13. septembra rezolūciju par Eiropas stratēģiju attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā³,
- ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 13. septembra rezolūciju par aprites ekonomikas paketes īstenošanu: iespējas novērst ķīmisko vielu, produktu un atkritumu jomas tiesību aktu saskarē konstatētās problēmas⁴,
- ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 31. maija rezolūciju par Ekodizaina direktīvas īstenošanu⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 5. jūnija Direktīvu (ES) 2019/904 par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu⁶ (“Direktīva par vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem”),
- ņemot vērā 2018. gadā pārskatītos Savienības tiesību aktus par atkritumiem: Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīvu (ES) 2018/851, ar ko groza Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem⁷ (“Atkritumu pamatdirektīva”); Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīvu (ES) 2018/852, ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu⁸ (“Iepakojuma atkritumu direktīva”); Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīvu (ES) 2018/850, ar ko groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem⁹ (“Atkritumu poligonu direktīva”); un Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīvu (ES) 2018/849, ar ko groza Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem, 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem¹⁰,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (CLP regula)¹¹ (“CLP regula”),
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. janvāra ziņojumu "Atkritumu pārvēršanas enerģijā

---

¹ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0201.

² Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0005.

³ OV C 433, 23.12.2019., 136. lpp.

⁴ OV C 433, 23.12.2019., 146. lpp.

⁵ OV C 76, 9.3.2020., 192. lpp.

⁶ OV L 155, 12.6.2019., 1. lpp.

⁷ OV L 150, 14.6.2018., 109. lpp.

⁸ OV L 150, 14.6.2018., 141. lpp.

⁹ OV L 150, 14.6.2018., 100. lpp.

¹⁰ OV L 150, 14.6.2018., 93. lpp.

¹¹ OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.

loma aprites ekonomikā" (COM(2017)0034),

- ņemot vērā Starptautiskā Resursu paneļa 2019. gada globālo pārskatu par resursiem un resursu izmantošanas efektivitāti¹ un klimata pārmaiņu ziņojumus²,
  - ņemot vērā "Science" publikāciju "*Evaluating scenarios toward zero plastic pollution*" (Novērtējot scenārijus attiecībā uz nulles līmeņa piesārņojumu ar plastmasu)³,
  - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
  - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Transporta un tūrisma komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A9-0008/2021),
- A. tā kā Starptautiskais Resursu panelis 2019. gada globālajā pārskatā par resursiem lēsa, ka pusi no kopējā siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma un vairāk nekā 90 % no bioloģiskās daudzveidības zuduma un ūdens spriedzes rada resursu ieguve un apstrāde; tā kā globālā ekonomika izmanto tikpat daudz resursu kā 1,5 planētas un tā kā jau tagad būtu vajadzīgas 3 planētas, ja katrs cilvēks patērētu tik, cik pašlaik vidēji patērē viens ES iedzīvotājs, un tā kā galvenajam aprites ekonomikas mērķim vajadzētu būt kopumā samazināt dabas resursu izmantošanu un atkritumu rašanos; tā kā tas prasīs ekonomiskās izaugsmes atsaistīšanu no resursu izmantošanas, paturot prātā atšķirību starp absolūto un relatīvo atsaistīšanu;
- B. tā kā šie dati apliecina ilgtspējīgas resursu, jo īpaši primāro izejvielu, izmantošanas būtisko nozīmi un nepieciešamību pastiprināt rīcību visos līmeņos un visā pasaulē; tā kā aprites ekonomikas jēdziens pēc būtības ir horizontāls un tas būtiski veicinās citu vides mērķu, tostarp Parīzes nolīguma mērķu, sasniegšanu;
- C. tā kā pārejai uz aprites ekonomiku ir izšķiroša nozīme ES siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju samazināšanā, kā arī ES 2030. gada klimata mērķrādītāja un SEG emisiju neto nulles emisiju mērķa sasniegšanā vēlākais līdz 2050. gadam, un tam ir nepieciešama būtiska vērtību ķēžu pārveide visā tautsaimniecībā;
- D. tā kā pārejai uz aprites ekonomiku ir potenciāls veicināt ilgtspējīgu darījumdarbības praksi un tā kā ir gaidāms, ka Eiropas uzņēmumi un ekonomikas būs vadošajās pozīcijās starp tiem, kuri piedalās globālajā sacensībā virzībā uz apritīgumu, kā arī gūst labumu no tās, jo ES ir labi attīstīti darījumdarbības modeļi, zināšanas par apriti un reciklēšanas kompetence;
- E. tā kā aprites ekonomikas principiem vajadzētu būt jebkuras Eiropas un valstu rūpniecības politikas, kā arī dalībvalstu atveseļošanas un noturības plānu galvenajam elementam saistībā ar Atveseļošanas un noturības mehānismu;
- F. tā kā ES kopējais enerģijas patēriņš ir ievērojams un aprites ekonomikas pasākumos

¹ <https://www.resourcepanel.org/reports/global-resources-outlook>

² <https://resourcepanel.org/reports/resource-efficiency-and-climate-change>

³ <https://science.sciencemag.org/content/369/6510/1455>

būtu jāietver arī energoefektivitāte un ilgtspējīga enerģijas avotu ieguve;

- G. tā kā aprites ekonomika ir nozīmīga dažādiem IAM, tostarp 12. mērķim "Nodrošināt ilgtspējīgus patēriņa un ražošanas modeļus", kā arī 13. mērķim "Klimata pasākumi";
- H. tā kā atkritumu un piesārņojuma noteikšana ir viens no aprites ekonomikas principiem;
- I. tā kā saskaņā ar nesenajiem pētījumiem aprites ekonomika var palielināt ES IKP vēl par 0,5 % un līdz 2030. gadam radīt vairāk nekā 700 000 jaunu darbvieta¹, vienlaikus uzlabojot arī darbvieta kvalitāti; tā kā laikposmā no 2012. līdz 2018. gadam ar aprites ekonomiku saistīto darbvieta skaits ES pieauga par 5 %, sasniedzot aptuveni 4 miljonus; tā kā atbalstoša politika un investīcijas nozarē dod cerības, ka līdz 2030. gadam ES pārstrādes rūpniecība varētu sasniegt gada vērtību no aptuveni 70 līdz 100 miljardiem EUR, radot saistīto nodarbinātību no aptuveni 450 000 līdz gandrīz 600 000 darbvieta;
- J. tā kā primāro izejvielu ilgtspējīga un atbildīga ieguve ir būtiska, lai sasniegtu resursefektivitāti un aprites ekonomikas mērķus; tādēļ ir jāizstrādā ilgtspējīgi ieguves standarti prioritāriem materiāliem un precēm;
- K. tā kā līdz pat 80 % no kāda izstrādājuma ietekmes uz vidi apjoma tiek noteikts jau tā izstrādes posmā un tikai 12 % no ES rūpniecībā izmantotajiem materiāliem ir reciklēti;
- L. tā kā straujā e-tirdzniecības pieauguma dēļ ir būtiski palielinājies izlietotā iepakojuma daudzums, piemēram, vienreizlietojamās plastmasas un kartona atkritumi, un tā kā joprojām bažas rada atkritumu sūtījumi uz trešām valstīm;
- M. tā kā tiek lēsts, ka katru gadu ES rodas 88 miljoni tonnu pārtikas atkritumu un ka vairāk nekā 50 % pārtikas atkritumu rodas māsaimniecībās un patērētāju līmenī; tā kā pārtikas atkritumiem ir liela ietekme uz vidi un tie rada aptuveni 6 % no visām ES siltumnīcefekta gāzu emisijām;
- N. tā kā plastmasa, ja tā netiek pienācīgi apsaimniekota, rada tādas vides problēmas kā piedraozšana, sarežģīta atkalizmantošana un reciklēšana, vielas, kas rada bažas, siltumnīcefekta gāzu emisijas un resursu izmantošana;
- O. tā kā *ECHA* ir pieņēmusi zinātnisku atzinumu, lai ierobežotu tādas mikroplastmasas izmantošanu, ko apzināti pievieno produktiem ES/EEZ tirgū koncentrācijā, kas pārsniedz 0,01 % no svara;
- P. tā kā saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras (EVA) aplēsēm laikā no 1996. līdz 2012. gadam ES iegādāto apģērba daudzums uz vienu cilvēku pieauga par 40 %, un vienlaikus vairāk nekā 30 % apģērba drēbju skapjos Eiropā nebija lietoti vismaz gadu; turklāt vairāk nekā puse apģērba gabalu pēc izmešanas netiek reciklēti, bet nonāk nešķīrotajos sadzīves atkritumos un pēc tam tiek nosūtīti uz atkritumu sadedzināšanas iekārtām vai atkritumu poligoniem²;
- Q. tā kā ir pagājuši vairāk nekā divi gadi, kopš *IPCC* publicēja savu Īpašo ziņojumu par

---

¹ https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications/ElleMacArthurFoundation_Growth-Within_July15.pdf

² 2014. gada vides rādītāju ziņojums. Ražošanas un patēriņa sistēmu ietekme uz vidi Eiropā. Eiropas Vides aģentūra, 2014. gads.

globālo sasilšanu par 1,5 °C, kurā norādīts, ka globālās sasilšanas ierobežošana līdz 1,5 °C prasīs ātras, tālejošas un bezprecedenta pārmaiņas visos sabiedrības aspektos;

1. atzinīgi vērtē Komisijas jauno aprites ekonomikas rīcības plānu; uzsver, ka aprites ekonomikai apvienojumā ar nulles līmeņa piesārņojuma mērķi, veidojot vidi bez toksiskām vielām, ir izšķiroša nozīme Eiropas ražošanas un patēriņa kopējā vides pēdas nospieduma samazināšanā, ievērojot planētas iespējas un aizsargājot cilvēku veselību, vienlaikus nodrošinot konkurētspējīgu un inovatīvu ekonomiku; uzsver lielo ieguldījumu, ko aprites ekonomika var sniegt Parīzes nolīguma, Konvencijas par bioloģisko daudzveidību un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā;
2. aicina Komisiju laikus izvirzīt rīcības plānā paredzētās iniciatīvas, ņemot vērā paziņojumā norādītos datumus, un katru tiesību akta priekšlikumu pamatot ar visaptverošu ietekmes novērtējumu; uzsver, cik būtiski ir ņemt vērā bezdarbības radītās izmaksas;
3. uzsver, ka aprites ekonomika, nostiprinot vērtību ķēdes ES un visā pasaulē un padarot Eiropas rūpnieciskās ekosistēmas noturīgākas un ilgtspējīgākas, kā arī konkurētspējīgākas un peļņu nesošas, var sniegt risinājumus jaunajām problēmām, ko radījusi un izgaismojusi Covid-19 krīze; norāda, ka tas veicinās ES stratēģisko autonomiju un sekmēs darbvietu radīšanu; uzsver, ka Covid-19 pandēmija ir pierādījusi nepieciešamību pēc labvēlīgas vides aprites ekonomikas; aicina dalībvalstis savos valsts atveseļošanas un noturības plānos iekļaut aprites ekonomiku;
4. uzskata, ka aprites ekonomika ir veids, kā ES un Eiropas uzņēmumiem saglabāt inovāciju spēju un konkurētspēju pasaules tirgū, vienlaikus samazinot savu vides pēdas nospiedumu; tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis veikt tiešas investīcijas, lai izvērstu aprites ekonomikas iniciatīvas un atbalstītu inovāciju; uzskata, ka ES ekonomikas atveseļošanas plāns (*Next Generation EU*), kā arī Taisnīgas pārkārtošanas fonds un "Apvārsnis Eiropa" būtu jāizmanto, lai ieviestu un veicinātu aprites ekonomikas iniciatīvas, praksi, infrastruktūru un tehnoloģijas;
5. uzsver, ka iekšējā tirgus darbības uzlabošana ir priekšnoteikums aprites ekonomikas īstenošanai Eiropas Savienībā; īpaši uzsver, cik būtiski ir pareizi ieviest un efektīvi īstenot spēkā esošos noteikumus, lai nodrošinātu labi funkcionējošu un ilgtspējīgu vienoto tirgu; atgādina, ka ES ir gan pasaules otrā lielākā ekonomiskā lielvara, gan pasaulē lielākā tirdzniecības lielvara; norāda, ka vienotais tirgus ir spēcīgs instruments, kas jāizmanto, lai izstrādātu ilgtspējīgus aprites produktus vai tehnoloģijas, kuri kļūst par nākotnes standartu un līdz ar to ļaus iedzīvotājiem par pieņemamu cenu iegādāties drošākus, veselīgākus un vidi saudzējošākus produktus;
6. uzsver vajadzību pilnībā nošķirt izaugsmi no resursu izmantojuma; aicina Komisiju ierosināt zinātniski pamatotus un saistošus ES vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķus primāro izejvielu izmantošanas un ietekmes uz vidi samazināšanai; aicina noteikt ES mērķus, izmantojot atdarināšanas pieeju, lai nodrošinātu, ka politikas mērķi ļauj droši virzīties uz to, lai vēlākais līdz 2050. gadam tiktu īstenota oglekļneitrāla, vidiski ilgtspējīga, no piesārņojuma brīva un pilnībā aprītīga ekonomika, ievērojot planētas iespējas;
7. aicina Komisiju ierosināt saistošus ES mērķus 2030. gadam, lai līdz 2050. gadam būtiski samazinātu ES izejvielu izmantošanas ietekmi un patēriņa pēdu un saskaņotu tās

ar planētas iespējām, izmantojot rādītājus, kas jāpieņem līdz 2021. gada beigām kā daļu no atjauninātās uzraudzības sistēmas; aicina Komisiju par pamatu ņemt dalībvalstu vērienīgākos piemērus, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā atšķirības dalībvalstu iespēju sākumpunktos un spējās;

8. mudina Komisiju līdz 2021. gadam ieviest saskaņotus, salīdzināmus un vienotus aprites rādītājus, kuros ietverta izejvielu izmantošanas ietekme un patēriņa pēdas rādītāji, kā arī vairāki apakšrādītāji par resursu efektivitāti un ekosistēmas pakalpojumiem; ar šiem rādītājiem jāvērtē resursu patēriņš un resursu produktivitāte, tostarp imports un eksports, ES, dalībvalstu un nozares līmenī, tiem jāatbilst saskaņotam aprites cikla novērtējumam un dabas kapitāla uzskaites metodikai, un tie jāpiemēro visām Savienības politikas nostādņēm, finanšu instrumentiem un regulatīvajām iniciatīvām;
9. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos atjaunināt un pārskatīt aprites ekonomikas uzraudzības sistēmu; pauž nožēlu par to, ka pašreizējā uzraudzības sistēmā nav noteikts visaptverošu un holistisku rādītāju kopums, lai varētu izmērīt ekonomikas izaugsmes atsaistīšanu no resursu izmantošanas un ietekmes uz vidi; uzsver, ka uzraudzības sistēmai būtu jāaptver iepriekš minētie aprites ekonomikas rīcības plānā paredzētie mērķi un konkrētās darbības, lai nodrošinātu efektīvu instrumentu, ar ko visaptverošā veidā izmērīt aprītīgumu un virzību uz tajā izvirzīto mērķu sasniegšanu;
10. uzsver arī vajadzību veikt zinātniski pamatotus mērījumus, tostarp oglekļa pēdas mērījumus, lai konstatētu sinerģiju starp aprites ekonomiku un klimata pārmaiņu mazināšanu;
11. uzsver iespējas, ko rada optimizēta produktu un pakalpojumu izmantošana, papildinot pasākumus, kas paildzina aprites ciklu un materiālu izmantošanu; šajā saistībā īpaši uzsver iespējas apvienot aprites ekonomikas risinājumus un digitalizāciju; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt politikas virzienus, lai atbalstītu jaunus ilgtspējīgus un aprites darījumdarbības modeļus, piemēram pieeju "produkts kā pakalpojums" (*PaaS*), kas ļauj ietaupīt resursus un samazināt ietekmi uz vidi, vienlaikus nodrošinot patērētāju aizsardzību; aicina Komisiju veicināt šo "produkts kā pakalpojums" pieeju jaunajā ilgtspējīgu produktu iniciatīvā, kā arī aicina Komisiju un dalībvalstis novērst nepamatotus regulatīvos un fiskālos šķēršļus tās īstenošanai un veicināt tādu infrastruktūru attīstību, kas nodrošina aprītīgumu un ilgtspējīgu digitālo ekonomiku; atgādina, ka digitalizācijai ir arī liela ietekme uz klimatu un vidi, piemēram, palielinot enerģijas pieprasījumu, izejvielu ieguvu un elektronisko atkritumu radīšanu; aicina Komisiju novērtēt un risināt šīs problēmas, izstrādājot metodiku digitālo tehnoloģiju, struktūru un pakalpojumu, tostarp datu centru, ietekmes uz vidi uzraudzībai un skaitliskai noteikšanai un ierosinot pasākumus — tostarp attiecīgā gadījumā likumdošanas pasākumus —, lai nodrošinātu digitālo risinājumu vides ilgtspēju, ilgtspējīgas digitālās pārkārtošanās uzmanības centrā liekot energoefektivitāti, SEG emisiju un resursu izmantošanas samazināšanu un aprites ekonomikas izveidi;
12. aicina Komisiju noteikt regulatīvos pasākumus un citas darbības, kas būtu vajadzīgas, lai novērstu administratīvos un juridiskos šķēršļus aprites koplietošanas un pakalpojumu ekonomikai un stimulētu tās attīstību; īpaši aicina Komisiju izpētīt risinājumus tādām problēmām kā atbildības jautājumi un īpašumtiesības, kas saistītas ar koplietošanas un pakalpojumu ekonomiku, paturot prātā, ka šo koncepciju ieviešanas nolūkā ir būtiski uzlabot juridisko noteiktību gan ražotājiem, gan patērētājiem; ierosina Komisijai apsvērt iespēju izstrādāt Eiropas stratēģiju koplietošanas un pakalpojumu ekonomikai, kas

risinātu šos jautājumus, vienlaikus risinot arī sociālās problēmas;

13. uzsver, ka ir jāuzlabo izpratne par to, kā mākslīgā intelekta tehnoloģijas var papildināt aprites ekonomiku, veicinot to lietotņu izmantošanu konstruēšanā, darījumdarbības modeļos un infrastruktūrā; norāda, ka ir svarīgi uzskatīt digitalizāciju par aprites ekonomikas virzītājspēku, jo īpaši saistībā ar ražojumu pasēm vai informāciju par materiāliem ES datu telpā; uzsver, ka būs svarīgi uzlabot datu pieejamību un koplietošanu, vienlaikus aktīvi iesaistot ieinteresētās personas, lai nodrošinātu, ka jaunās pieejas joprojām ir godīgas un iekļaujošas un garantē privātuma aizsardzību un datu drošību;
14. uzsver vajadzību radīt ekonomiskus stimulus un pareizu normatīvo vidi inovācijām aprites risinājumos, materiālos un darījumdarbības modeļos, vienlaikus likvidējot tirgu kropļojošās subsīdijas un videi kaitīgās subsīdijas, un aicina to atbalstīt jaunajā Eiropas industriālajā stratēģijā un MVU stratēģijā; uzsver iniciatoru, MVU (mazie un vidējie uzņēmumi) un jaunuzņēmumu īpašo nozīmi pārejas posmā uz aprites ekonomiku; uzsver, ka ilgtspējīgu materiālu, procesu, tehnoloģiju un produktu izpēte, kā arī to rūpnieciskā izvērsšana var sniegt Eiropas uzņēmumiem konkurences priekšrocības pasaules mērogā; uzsver, ka ir vajadzīga politika ES un valstu līmenī, lai atbalstītu aprites ekonomikas un aprites darījumdarbības modeļu līderus;
15. uzsver vajadzību iesaistīt Eiropas rūpniecību kā ieinteresēto personu pārejā uz izteiktāku aprites ekonomiku; atgādina aprites ekonomikas pasākumu būtiski svarīgo nozīmi rūpnieciskās dekarbonizācijas sasniegšanā; aicina ieviest aprites pieeju rūpniecībā visos produktu izstrādes, materiālu ieguves, produktu atkārtotas izmantošanas un reciklēšanas, kā arī atkritumu apsaimniekošanas līmeņos un uzsver, ka ir jāstimulē ilgtspējīgu rūpniecisko materiālu un izstrādājumu vadošo tirgu attīstība;
16. mudina uzņēmumus sagatavot pārejas plānus kā daļu no gada pārskata, aprakstot, kā un kad tie plāno sasniegt klimatneitralitātes, aprites ekonomikas un ilgtspējas mērķus;
17. aicina dalībvalstis piešķirt prioritāti iespējām ar minimālu administratīvo slogu un stiprināt pētniecības un tehnoloģiju izstrādes publiskā un privātā sektora partnerību izveidi, lai nodrošinātu sistēmiskus un holistiskus risinājumus;
18. aicina Komisiju izstrādāt sertifikācijas tiesisko regulējumu visiem dabiskajiem un tehnoloģiskajiem oglekļa aizvākšanas risinājumiem, tostarp oglekļa piesaistei, uzglabāšanai un izmantošanai (CCSU);
19. uzsver biomimikrijas kā aprites paātrinātāja izšķirošo nozīmi biomimetisko risinājumu veicināšanā, jo tā būtībā samazina materiālu, enerģijas un toksisko savienojumu izmantošanu un nodrošina ilgtspējīgus, atjaunojošus un novatoriskus dabas iedvesmotus risinājumus, kas piemērojami daudzās nozarēs;
20. prasa nodrošināt atbilstošu darbinieku skaitu un budžetu Komisijas dienestiem, kuriem jānodrošina sekmīga rīcības plāna īstenošana; uzsver, ka resursu piešķiršanai ir jāatbilst gan pašreizējām, gan ilgtermiņa politiskajām prioritātēm un tādēļ Eiropas zaļā kursa kontekstā sagaida ievērojamu cilvēkresursu palielinājumu, jo īpaši Komisijas Vides ģenerāldirektorātā;

Ilgtspējīgu produktu rīcībpolitikas satvars

21. uzsver vajadzību pārveidot lineāro "paņem-izmanto-likvidē" ekonomiku par īstu aprites ekonomiku, pamatojoties uz šādiem principiem: enerģijas un resursu izmantošanas samazināšana; vērtības saglabāšana ekonomikā; atkritumu rašanās novēršana; atkritumu, kaitīgu vielu un piesārņojuma noteikšana; produktu un materiālu saglabāšana izmantošanai un noslēgtos lokos; cilvēku veselības aizsardzība; patērētāju ieguvumu veicināšana, kā arī dabisko sistēmu atjaunošana; šiem mērķiem vajadzētu virzīt jauno ilgtspējīgu produktu politikas sistēmu, kā arī aprites ekonomikas stratēģiju kopumā un rūpniecības stratēģiju; uzsver, ka ir pilnībā jāintegrē ilgtspējīga aprites sistēmdomāšana visās darbībās, tostarp politikas jomās, produktos, ražošanas procesos un darījumdarbības modeļos;
22. uzsver, ka ilgtspējīgiem, apritīgiem, drošiem un netoksiskiem produktiem un materiāliem jāklūst par normu ES tirgū, nevis par izņēmumu, un tie jāuzskata par automātisku izvēli, kas ir pievilcīga un pieejama visiem patērētājiem, arī cenas ziņā; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas plānu nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumu par ilgtspējīgiem produktiem, lai noteiktu produktu politikas horizontālos principus un saistošas prasības ES tirgū laistajiem produktiem;
23. stingri atbalsta Ekodizaina direktīvas¹ darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā ar enerģiju nesaistītus ražojumus un nosakot horizontālus ilgzurības principus un konkrētiem ražojumiem paredzētus standartus attiecībā uz ES tirgū laisto produktu veiktspēju, izturību, atkārtotu izmantošanu, remontējamību, netoksiskumu, modernizējamību, reciklējamību, reciklēto saturu, kā arī resursu un energoefektivitāti, un aicina Komisiju iesniegt attiecīgu priekšlikumu 2021. gadā; vienlaikus atkārtoti aicina Komisiju rīkoties vērienīgi, ieviešot ekodizaina prasības visiem enerģiju patērējošajiem ražojumiem saskaņā ar Ekodizaina direktīvas pašreizējo darbības jomas, tostarp attiecībā uz aprites ekonomikas aspektiem;
24. uzsver, cik būtiski ir uzturēt saskaņotu un skaidru ES tiesisko regulējumu attiecībā uz ilgtspējīgiem produktiem, un uzsver vajadzību stiprināt sinerģiju ar citām politikas jomām, tostarp ar ES ekomarķējumu; uzsver, ka papildus tiesību aktos noteiktajiem obligātajiem produktu izstrādes standartiem ir svarīgi nodrošināt tirgus stimulus ilgtspējīgākajiem uzņēmumiem, kā arī ilgtspējīgiem produktiem un materiāliem;
25. aicina Komisiju ierosināt saistošus izejvielu izmantošanas ietekmes un vides pēdas nospieduma mērķrādītājus visā produktu aprites ciklā katrai ES tirgū laistajai produktu kategorijai, tostarp lielākajai daļai oglekļietilpīgo pusfabrikātu; tāpat aicina Komisiju ieviest konkrētiem produktiem un/vai nozarēm paredzētus mērķrādītājus attiecībā uz reciklēta materiāla saturu, vienlaikus garantējot attiecīgo produktu veiktspēju un drošumu, kā arī to, ka tie ir paredzēti reciklēšanai; mudina Komisiju šo mērķu sasniegšanai izveidot atbalstošus tehnoloģiskos, normatīvos un tirgus apstākļus, kā arī ņemt vērā vajadzīgās rūpniecības pārmaiņas un investīciju ciklus katrā nozarē; vienlaikus mudina Komisiju apsvērt obligātas prasības, lai palielinātu pakalpojumu ilgtspējību;
26. atbalsta plānu ieviest digitālās ražojumu pases, lai palīdzētu uzņēmumiem, patērētājiem un tirgus uzraudzības iestādēm izsekot produkta klimatiskajiem, vides, sociālajiem un

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

citiem aspektiem visā vērtību ķēdē un sniegt ticamu, pārredzamu un viegli pieejamu informāciju par produkta izturību un tā uzturēšanu, atkārtotas izmantošanas, remonta un demontāžas iespējām un apstrādi pēc aprites cikla beigām, kā arī par izmantoto materiālu un ķīmisko vielu sastāvu, ietekmi uz vidi un citu ietekmi; aicina Komisiju šajā sakarā novērtēt marķējuma iespējas; uzskata, ka ražojumu pases būtu jāievieš tā, lai izvairītos no pārmērīga normatīvā sloga uzņēmumiem, jo īpaši MVU; uzskata, ka tām jābūt savietojamām ar citiem digitālajiem rīkiem, piemēram, gaidāmo ēku renovācijas pasi un *SCIP* datubāzi;

27. uzsver, cik būtiska ir netoksisku un atjaunojamu materiālu aprites ciklu sasniegšana, lai sekmīgi īstenotu aprites ekonomiku un izveidotu ilgtspējīgu vienoto tirgu, kā arī galu galā Eiropas iedzīvotājiem nodrošinātu vidi, kurā nav toksisku vielu; tāpēc atkārtoti pauž nostāju, kas pausta rezolūcijā par ilgtspēju sekmējošu stratēģiju attiecībā uz ķīmikālijām un rezolūcijā par iespējām novērst ķīmisko vielu, produktu un atkritumu jomas tiesību aktu saskarē konstatētās problēmas, un uzstāj uz ātru rīcību, lai īstenotu ilgtspēju sekmējošu stratēģiju attiecībā uz ķīmikālijām virzībā uz vidi bez toksiskām vielām;
28. uzsver patērētāju tiesības uz saprotamāku, saskaņotāku un precīzāku informāciju par produktu un pakalpojumu ietekmi uz vidi un klimatu visā to aprites ciklā, tostarp attiecībā uz izturību un remontējamību, un aicina veikt pasākumus, lai apkarotu zaļmaldināšanu un nepatiesus apgalvojumus attiecībā uz vidi saistībā ar produktiem, kurus piedāvā gan tiešsaistē, gan bezsaistē; stingri atbalsta Komisijas nodomu iesniegt priekšlikumus, lai reglamentētu apgalvojumu attiecībā uz vidi izmantošanu, izveidojot stabilas un saskaņotas aprēķinu metodes, kas aptver visu vērtību ķēdi, pamatojoties uz saskaņotiem rādītājiem un aprites cikla novērtējumiem, piemēram, vides pēdām, tostarp attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu, izejvielu izmantošanu, izvairīšanos no kaitīgām vielām, produkta izturību un ilgmūžību, kā arī dizainu, kas ir remontējams un reciklējams; turklāt uzsver vajadzību īstenot nesen grozīto Direktīvu 2005/29/EK¹, izmantojot proaktīvus pasākumus, lai risinātu videi labvēlīgas prasības;
29. aicina Komisiju atbalstīt digitālo rīku izstrādi, lai sniegtu patērētājiem informāciju, nodrošinot iespēju paplašināt patērētāju tiesības digitālajā laikmetā; uzsver tiešsaistes platformu un tirdzniecības vietu nozīmi ilgtspējīgu produktu un pakalpojumu veicināšanā un norāda, ka tās varētu sniegt patērētājiem skaidrāku un vieglāk saprotamu informāciju par to piedāvāto produktu ilgizturību un remontējamību;
30. uzsver nepieciešamību nostiprināt ES ekomarķējumu kā vides ilgtspējības kritēriju, palielinot tirgus un patērētāju informētību un atpazīstamību, nosakot visaptverošus standartus un attiecinot šo shēmu uz citiem atbilstīgiem produktiem, kā arī atvieglot tās izmantošanu iepirkumos;
31. atbalsta plānotās iniciatīvas, lai uzlabotu produktu izturību un remontējamību saskaņā ar atkritumu rašanās novēršanas principu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijā,

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 („Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

vienlaikus stiprinot patērētāju tiesības tirgū gan uzņēmumu attiecībās ar patērētājiem; gan uzņēmumu savstarpējās attiecībās; tāpēc ļoti atzinīgi vērtē plānotās iniciatīvas, lai izstrādātu jaunas "tiesības uz remontu", kurām būtu jāattiecas vismaz uz pagarināto produktu aprītes ciklu un piekļuvi rezerves daļām, visaptverošai informācijai un patērētājiem cenas ziņā pieejamiem remonta pakalpojumiem;

32. šajā sakarībā prasa veikt pasākumus, ar kuriem visiem tirgus dalībniekiem nodrošina bezmaksas piekļuvi nepieciešamajai remonta un tehniskās apkopes informācijai, tostarp informācijai par rezerves daļām un programmatūras atjaunināšanu, vienlaikus neaizmirstot patērētāju drošības prasības un neskarot Direktīvu (ES) 2016/943¹, kā arī neradīt netaisnīgus šķēršļus, nodrošinot piekļuvi rezerves daļām visiem remonta nozares dalībniekiem, tostarp neatkarīgajiem remontētājiem un patērētājiem, un noteikt obligātos minimālos laikposmus rezerves daļu un/vai atjauninājumu pieejamībai un maksimālos piegādes laika ierobežojumus paplašinātam produktu kategoriju klāstam, ņemot vērā to specifiku, kā arī izvērtēt to, kā remontu var sekmēt ar juridisko garantiju režīmu; uzsver, ka pārdevējiem būtu jāinformē visi tirgus dalībnieki par tā produktu remontējamību;
33. nolūkā sekmēt patērētāju lēmumu pieņemšanu prasa ieviest skaidru un viegli saprotamu saskaņotu marķējumu, kas varētu būt indekss, attiecībā uz produkta ilgzinātību (t. i., produkta paredzamo kalpošanas laiku) un remontējamību, un izstrādāt vienotu remontējamības skalu un lietošanas skaitītāju ieviešanu noteiktām produktu kategorijām; prasa noteikt minimālās informācijas prasības saskaņā ar Direktīvu 2005/29/EK un Direktīvu 2011/83/ES²; aicina Komisiju, gatavojoties Direktīvas (ES) 2019/771³ pārskatīšanai, apsvērt iespēju paplašināt gan juridiskās garantijas tiesības, gan apgrieztā pierādīšanas pienākuma noteikumus dažām produktu kategorijām, kuru paredzamais kalpošanas laiks ir garāks, un ieviest tiešu ražotāja atbildību;
34. prasa pieņemt tiesību aktus, ar kuriem izbeidz plānotā nolietojuma praksi, tostarp apsverot šādas prakses iekļaušanu Direktīvas 2005/29/EK I pielikuma sarakstā;
35. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pieņemt tiesību aktus, kas aizliedz nepārdotu ilgzinātīgu preču iznīcināšanu, ja vien tās neapdraud drošību vai veselību; uzsver, ka nepārtikas preču reciklēšanai, atkārtotai izmantošanai un pārdalīšanai vajadzētu būt normai, kas jāparedz tiesību aktos;
36. uzsver, ka jāveicina ilgtspējīgu produktu iekšējais tirgus, un uzskata, ka publiskajam sektoram būtu jāuzņemas vadošā loma; atzīmē, ka publiskās iestādes, izvēloties labākos

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV L 157, 15.6.2016., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.).

preču, pakalpojumu vai būvdarbu piedāvājumus, kā piešķiršanas kritēriju joprojām bieži piemēro tikai zemāko cenu; atbalsta kritēriju un mērķrādītāju obligātā minimuma noteikšanu zaļajam publiskajam iepirkumam nozaru tiesību aktos;

37. uzsver zaļā publiskā iepirkuma (ZPI) nozīmi pārejas uz ilgtspējīgu un aprites ekonomiku paātrināšanā un to, cik svarīgi ir izmantot ZPI Eiropas Savienības ekonomikas atveseļošanas laikā;
38. mudina Komisiju ierosināt likumdošanas priekšlikumu par zaļā publiskā iepirkuma procedūrām; uzskata, ka atkārtoti izmantoti, remontēti, pārstrādāti, atjaunoti un citādi resursefektīvi produkti un risinājumi, kas samazina aprites cikla ietekmi uz vidi, ir automātiska izvēle visos publiskajos iepirkumos saskaņā ar Eiropas zaļo kursu, un, ja tiem netiek dota priekšroka, ir jāpiemēro princips "ievēro vai paskaidro"; tāpat prasa Komisijai nodrošināt pamatnostādnes ilgtspējīga korporatīvā iepirkuma atbalstam; prasa Komisijai un dalībvalstīm noteikt ziņošanas pienākumu attiecībā uz savu iepirkuma lēmumu ilgtspēju, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu;
39. uzsver vajadzību veicināt augstas kvalitātes materiālu savākšanas plūsmu, atkārtotu izmantošanu un reciklējamību, uzturēt materiālus to visaugstākajā vērtībā un panākt tīru, netoksisku un ilgtspējīgu slēgtu materiālu aprites ciklu; uzsver vajadzību palielināt reciklētā materiāla pieejamību un kvalitāti, galveno uzmanību pievēršot materiāla spējai pēc reciklēšanas saglabāt raksturīgās īpašības un spējai nākotnē aizstāt primārās izejvielas; šajā saistībā uzsver vajadzību stimulēt gan labāku reciklējamību izstrādājumu dizainā, gan tādas pasākumus kā efektīvas iepakojuma dalītas savākšanas un depožita sistēmas; aicina saskaņā ar tuvuma principu atbalstīt reciklēšanas iekārtu un spēju izveidi vietās, kur tādu vēl nav;
40. mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt augstas kvalitātes savākšanas, šķirošanas un materiālu atkārtotas izmantošanas un reciklēšanas infrastruktūras attīstību un atbalstīt pētījumus par jaunu novatorisku tehnoloģiju izstrādi, kas salīdzinājumā ar citām tehnoloģijām līdz minimumam samazina resursu izmantošanu un nepārstrādājamu atkritumu rašanos, uzlabo reciklējamo un atkārtoti izmantojamu otrreizējo materiālu ieguvu un kvalitāti, nodrošina reciklēto materiālu attīrīšanu no piesārņojuma un samazina kopējo ietekmi uz vidi, tostarp enerģijas un klimata pēdas; uzskata, ka ķīmiskā reciklēšana, ja tā atbilst šiem kritērijiem, var palīdzēt noslēgt materiālu aprites ciklu dažās atkritumu plūsmās;
41. aicina Komisiju nodrošināt, ka jauno reciklēšanas un reģenerācijas tehnoloģiju procesu un rezultātu ietekme uz veselību, vidi un klimatu pirms to stimulēšanas tiek rūpīgi izvērtēta rūpnieciskā līmenī, un garantēt pārredzamību visā izvērtēšanas procesā;
42. uzskata, ka ķīmiskajai reciklēšanai ir jāatbilst reciklēšanas definīcijai saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvu, lai nodrošinātu, ka pārstrādi materiālos un vielās, kuras paredzēts izmantot kā degvielu, neuzskata par ķīmisko reciklēšanu; mudina Komisiju šajā sakarā sniegt juridisku apstiprinājumu;
43. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt digitālās tehnoloģijas, piemēram, blokķēdi un digitālās ūdenszīmes, un padarīt tās savietojamas, lai visos aprites cikla posmos ar resursu un produktu plūsmu uzskaites, izsekošanas un kartēšanas palīdzību veicinātu aprites ekonomikas attīstību;

44. uzsver, cik svarīgi ir uzlabot piekļuvi finansējumam pētniecības un inovācijas projektiem par aprites ekonomiku; tāpēc aicina Komisiju programmas "Apvārsnis Eiropa" pasākumus virzīt uz atbalstu pētniecībai un inovācijai tādās jomās kā:
- reciklēšanas procesi un tehnoloģijas,
  - rūpniecisko procesu resursefektivitāte,
  - inovatīvi un ilgtspējīgi materiāli, ražojumi, procesi, tehnoloģijas un pakalpojumi, kā arī to rūpnieciskā izvēšana,
  - bioekonomika, izmantojot biobāzētu inovāciju, kas ietver biobāzētu materiālu un ražojumu izstrādi,
  - zemes novērošanas satelīti, jo tiem var būt svarīga loma aprites ekonomikas attīstības uzraudzībā, novērtējot spiedienu uz neapstrādātām izejvielām un emisiju līmeni;
45. uzsver ilgtspējīgas atjaunojamo energoresursu enerģijas lielo nozīmi aprites procesos, lai panāktu dekarbonizāciju, un to, kā atjaunojamo energoresursu enerģija var uzlabot produktu aprites ciklu apritīgumu, vienlaikus veicinot enerģētikas pārkārtošanu;
46. uzsver, ka "ilgtspējīgas produktu politikas sistēmas" tiesību aktu pamatā jāliek stabila un pārredzama oglekļa un vides uzskaites sistēma, kas darbojas kā katalizators investīcijām aprites ekonomikas produktos un procesos;
47. uzsver, ka, nosakot produkta klimata standartus un ietekmi uz vidi, ir jāņem vērā viss tā aprites cikls no "šūpuļa līdz kapam" un pusfabrikātu, rezerves daļu un blakusproduktu ietekme visā vērtības ķēdē; uzskata, ka šādi standarti jānosaka atklātā, pārredzamā un uz zinātnes atziņām balstītā procesā, iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas; šajā saistībā mudina noteikt kopīgas aprites cikla novērtēšanas metodikas un uzlabot datu vākšanu;
48. uzsver, ka standartizācija ir būtiska, lai īstenotu ilgtspējīgu ražojumu politiku, nodrošinot uzticamas definīcijas, rādītājus un testus attiecībā uz tādiem raksturlielumiem kā ilgzinātība un remontējamība;
49. uzstāj, ka ES standarti ir jāizstrādā savlaicīgi un atbilstoši reālas lietošanas apstākļiem, vienlaikus novēršot administratīvas problēmas iesaistītajām ieinteresētajām personām, kas kavē standartu publicēšanu;
50. atgādina par Komisijas 2016. gada 1. jūnija paziņojumu "Eiropas standarti XXI gadsimtam" un darbu, kas veikts pie kopīgās standartizācijas iniciatīvas (KSI); aicina Komisiju turpināt stiprināt KSI un pieņemt jaunas darbības un projektus, kuru mērķis ir uzlabot Eiropas standartizācijas organizāciju darbību;
51. uzsver, ka to ES tiesību aktu efektīva īstenošana un izpilde, kas attiecas uz produktu drošuma un ilgtspējas prasībām, ir būtiska tam, lai nodrošinātu, ka tirgū laistie produkti atbilst Regulas (ES) 2019/1020¹ noteikumiem; piebilst, ka ļoti liels skaits tiešsaistē

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

iegādāto un ES importēto produktu neatbilst ES minimālajām drošības prasībām; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai nodrošinātu produktu, tostarp tiešsaistē pārdotu produktu, atbilstību un novērstu risku, ko viltotas preces rada patērētāju drošībai, izmantojot pastiprinātu tirgus uzraudzību un līdzvērtīgus muitas kontroles standartus, kā arī pastiprinot sadarbību šajā jomā un palielinot budžetu un cilvēkresursus; tādēļ prasa uzlabot ES pārraudzības efektivitāti, nosakot saskaņotus noteikumus par pārbaužu minimālo skaitu un biežumu un pilnvarojot Komisiju uzraudzīt un revidēt valsts tirgus uzraudzības iestāžu darbības;

52. uzsver, ka brīvprātīgas vienošanās ir izrādījušās neefektīvas, lai panāktu ilgtspējīgus un kopīgus mobilo radioiekārtu uzlādes risinājumus; atkārtoti aicina Komisiju steidzami īstenot Direktīvas 2014/53/ES¹ par radioiekārtām noteikumus un jo īpaši saskaņā ar globālo stratēģiju elektronisko atkritumu samazināšanai ieviest kopēju lādētāju viedtālruni un visām mazajām un vidējām elektroierīcēm, lai panāktu uzlādes, tostarp bezvadu uzlādes, iespēju labāko iespējamo standartizāciju, savietojamību un sadarbību; aicina Komisiju savlaicīgi sagatavot atsaistīšanas stratēģiju, kas nodrošina, ka patērētājiem nav pienākuma kopā ar jaunām ierīcēm iegādāties arī jaunus lādētājus, un kas palielinātu patērētājiem vides ieguvumus, izmaksu ietaupījumus un ērtības; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi, lai saskaņots marķējums viegli salasāmā formātā patērētājiem sniegtu uzticamu un atbilstīgu informāciju par lādētāju attiecīgajiem raksturlielumiem, piemēram, sadarbību un uzlādes sniegumu, tostarp atbilstību *USB 3.1* vai augstākam līmenim, un lai viņi varētu izdarīt sev ērtāko, izmaksu ziņā izdevīgāko un ilgtspējīgāko izvēli;
53. Uzsver, ka ir vajadzīga politikas saskaņotība starp esošajiem un turpmākajiem pasākumiem ES un dalībvalstu līmenī, lai nodrošinātu rīcības plāna mērķu sasniegšanu, kā arī ekonomisko un investīciju noteiktību aprites tehnoloģijās, produktos un pakalpojumos, kas arī veicinās ES konkurētspēju un inovāciju; aicina Komisiju novērst visas iespējamās regulējuma neatbilstības vai šķēršļus, vai juridisko nenoteiktību, kas kavē pilnīgu aprites ekonomikas izvēršanu; prasa nodrošināt ekonomiskus stimulus, piemēram, CO₂ cenu noteikšanu, paplašinātu ražotāja atbildību ar maksu ekomodulāciju un nodokļu atvieglojumiem, kā arī citus finanšu stimulus, kas veicina ilgtspējīgu patērētāju izvēli; uzskata, ka šiem pasākumiem attiecīgā gadījumā būtu jāatbilst Taksonomijas regulā definētajiem aprites ekonomikas tehniskajiem pārbaudes kritērijiem; aicina dalībvalstis visos attiecīgajos valsts tiesību aktos ņemt vērā aprites ekonomikas mērķus un pārlicināties, ka tie ir pilnībā saskaņoti ar ES aprites ekonomikas stratēģijas mērķiem un pasākumiem; turklāt aicina Komisiju koncentrēties uz aprites ekonomikas jomas tiesību aktu īstenošanu, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus aprites ražošanas procesiem un darbūmdarbības modeļiem;

Galvenās produktu vērtības ķēdes: elektronika un IKT

54. atbalsta elektroierīču aprites iniciatīvu, ar kuru jānovērš trūkumi ilgizturības, aprites principam atbilstoša dizaina, bīstamo un kaitīgo vielu klātbūtnes, reciklētā satura, remontējamības, rezerves daļu pieejamības, modernizējamības, e-atkritumu rašanās novēršanas, savākšanas, atkārtotas izmantošanas un reciklēšanas jomā; aicina arī iekļaut jautājumus saistībā ar agrīnu nolietojumu, tostarp programmatūras izmaiņu izraisītu

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK (OV L 153, 22.5.2014., 62. lpp.).

produktu nolietojumu; aicina saskaņot un uzlabot elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu reciklēšanas infrastruktūru ES;

55. uzskata, ka būtu jāatvieglo patērētājiem pieejamās iespējas elektronisko atkritumu savākšanai; atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos izskatīt iespējas izstrādāt ES mēroga atpakaļnodošanas sistēmu IKT ražojumiem un uzskata, ka šādai sistēmai būtu jāaptver pēc iespējas plašāks produktu klāsts; uzsver, ka šādu atpakaļnodošanas sistēmu un jebkādos citus savākšanas modeļus ir svarīgi izstrādāt tā, lai garantētu IKT ražojumu atkalizmantojamību un atkalizmantošanas jomas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi atkalizmantojamām precēm;
56. uzsver ekodizaina pasākumu radītās iespējas un atgādina, ka Ekodizaina direktīva¹ un Energomarķējuma direktīva kopā nodrošināja gandrīz pusi no 2020. gadā ES noteiktā energoefektivitātes ietaupījuma mērķa; uzsver vajadzību ātri pabeigt pašreizējo ekodizaina darbu elektronikas un IKT jomā, īpaši attiecībā uz viedtālruniem, planšetdatoriem, datoriem, printeriem (ieskaitot kasetnes), mobilo tīklu stacijām un apakšsistēmām un tīkla iekārtām, lai ne vēlāk kā 2021. gadā ierosinātu pasākumus;
57. uzsver, ka ir svarīgi veicināt ilgtspējīgākus elektronikas un IKT patēriņa un ražošanas veidus, un aicina Komisiju izvērtēt iespēju nodrošināt patērētājiem informāciju par atšķirību starp koriģējošiem un papildinošiem atjauninājumiem un par datu patēriņa oglekļa pēdu;
58. prasa izveidot obligātu sertifikācijas sistēmu elektronisko atkritumu reciklētājiem, lai nodrošinātu efektīvu materiālu reģenerāciju un vides aizsardzību;
59. prasa Komisijai līdztekus elektroierīču aprites iniciatīvai izstrādāt iniciatīvu par ilgtspējīgas digitalizācijas, IKT, kā arī AI aprites plānu;

Galvenās produktu vērtības ķēdes: akumulatori un transportlīdzekļi

60. uzsver stratēģiskas, vidiski ilgtspējīgas un ētiskas pieejas nozīmi jaunos akumulatoru un transportlīdzekļu tiesiskajos regulējumos saistībā ar pāreju uz bezemisiju mobilitāti un uz atjaunojamiem energoresursiem balstītiem elektrotīkliem, kā arī uzsver vajadzību nodrošināt ilgtspējīgu un ētisku izejvielu, tostarp kritiski svarīgo izejvielu, ieguvu; aicina izveidot konkurētspējīgas un izturīgas vērtību ķēdes akumulatoru ražošanai, atkārtotai izmantošanai un reciklēšanai Eiropas Savienībā;
61. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu jaunam regulējumam par akumulatoriem un akumulatoru atkritumiem un uzskata, ka jaunajā ES normatīvajā regulējumā par akumulatoriem jāietver vismaz šādi elementi: ilgtspējīga, ētiska un droša ieguve, ekodizains, tostarp pasākumi reciklēta satura problēmas risināšanai, bīstamu un kaitīgu vielu aizstāšana, ja iespējams, uzlabota dalītā savākšana, atkārtota izmantošana, atjaunošana, pārprofilēšana un reciklēšana — tostarp nosakot augstākus reciklēšanas mērķus, vērtīgu materiālu reģenerācija, paplašināta ražotāja atbildība un patērētāju informēšana; regulējumam būtu jārisina visa aprites cikla ietekme uz vidi, paredzot īpašus noteikumus attiecībā uz akumulatoriem, kas saistīti ar mobilitāti un enerģijas

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/30/ES (2010. gada 19. maijs) par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (OV L 153, 18.6.2010., 1. lpp.).

uzglabāšanu;

62. pauž bažas par ES lielo atkarību no izejvielu importa akumulatoru ražošanai; ir pārliecināts, ka, paplašinot akumulatoru reciklēšanas sistēmas, varētu iegūt ievērojamu daļu izejvielu, kas vajadzīgas akumulatoru ražošanai ES;
63. pauž bažas par izrakteņu ieguves nozares sociālekonomisko ietekmi, jo īpaši kobalta ieguves nozarē; pieprasa Komisijai izvērtēt iespējas izstrādāt efektīvu tiesisko regulējumu, lai nodrošinātu materiālu ētisku ieguvu un tiesību aktu attiecībā uz obligātām uzticamības pārbaudēm ieviešanu, lai starptautiskajā kontekstā novērstu nelabvēlīgo ietekmi uz vidi un cilvēktiesībām;
64. atzinīgi vērtē Komisijas plānus pārskatīt Nolietoto transportlīdzekļu direktīvu¹; aicina Komisiju atjaunināt šo direktīvu, lai pilnībā atspoguļotu un ņemtu vērā aprites ekonomikas principus, tostarp ražojumu izstrādi, ņemot vērā to radīto atkritumu apjomu, modernizējamību, modularitāti, remontējamību, atkalizmantojamību un visvērtīgāko materiālu reciklējamību, prioritāti piešķirot atkalizmantošanai; aicina Komisiju strādāt kopā ar autoražotājiem, lai nodrošinātu efektīvas atkalizmantošanas ķēdes un ražotāju paplašinātās atbildības sistēmas; aicina Komisiju uzlabot ziņošanu par nolietotiem transportlīdzekļiem, izmantojot Eiropas datubāzi; aicina Komisiju precizēt un stiprināt principu, saskaņā ar kuru primārai vienmēr ir jābūt automobiļa demontāžai un detaļu atkalizmantošanai, nevis sadalīšanai un sasmalcināšanai, un pārraudzīt tā īstenošanu;
65. uzsver, ka programmā "Apvāršnis Eiropa" ir jāturpina veicināt pētniecību un inovāciju reciklēšanas procesu un tehnoloģiju jomā, lai palielinātu bateriju potenciālu attiecībā uz aprites ekonomiku; atzīst MVU nozīmi savākšanas un reciklēšanas sektoros;

Galvenās produktu vērtības ķēdes: iepakojums

66. atkārtoti izvirza mērķi līdz 2030. gadam panākt, lai viss iepakojums būtu izmantojams atkārtoti vai reciklējams ekonomiski izdevīgā veidā, un aicina Komisiju nekavējoties iesniegt tiesību akta priekšlikumu, tostarp atkritumu samazināšanas pasākumus un mērķus, kā arī vērienīgas pamatprasības Iepakojuma atkritumu direktīvā, lai samazinātu pārmērīgu iepakojuma daudzumu, tostarp e-komercijā, uzlabotu reciklējamību un līdz minimumam samazinātu iepakojuma sarežģītību, palielinātu pārstrādāto saturu, pakāpeniski pārtrauktu bīstamo un kaitīgo vielu izmantošanu un veicinātu atkārtotu izmantošanu; uzsver, ka nedrīkst apdraudēt pārtikas nekaitīguma vai higiēnas standartus; prasa, lai šo pasākumu mērķis būtu nodrošināt vislabākos kopējos vidiskos rezultātus saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un lai radītu mazu oglekļa pēdu;
67. uzsver, ka iepakojumam ir būtiska nozīme attiecībā uz produktu drošību, jo īpaši pārtikas nekaitīgumu, un higiēnu, kā arī uz pārtikas atkritumu daudzuma samazināšanu; aicina nozari papildināt reglamentējošos pasākumus ar papildu brīvprātīgām darbībām, lai vēl vairāk izvairītos no nevajadzīga iepakojuma un būtiski samazinātu tirgū laistā iepakojuma daudzumu, lai izstrādātu resursu ziņā efektīvākus, aprītīgākus un klimatam nekaitīgākus iepakojuma risinājumus, piemēram, saskaņotus iepakojuma formātus un

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

atkārtoti lietojamu un atkārtoti uzpildāmu iepakojumu, un veicinātu atkalizmantojama transportēšanas iepakojuma izmantošanu; atbalsta tādas iniciatīvas kā Plastmasas aprites alianse un Eiropas Plastmasas pakts;

68. atkārtoti, ka augstvērtīga reciklēšana rada reālu tirgus pieprasījumu pēc reciklētiem materiāliem un ir viens no galvenajiem faktoriem, kas palīdz palielināt kopējo savāktā, šķirotā un reciklētā materiāla apjomu; prasa izmantot mūsdienīgas un efektīvas šķirošanas iekārtas un atdalīšanas tehnoloģijas, ko papildina labāka ekodizaina iepakojums, kā arī vajadzība pārstrādāt iepakojuma risinājumus, pamatojoties uz uzlabotiem aprites cikla izvērtējuma kritērijiem;
69. aicina Komisiju analizēt dažādus iepakojuma veidus, ko izmanto e-komercijā, lai noteiktu labākos iepakojuma optimizēšanas paņēmienus un tādējādi samazinātu pārmērīgu iepakojumu; aicina Komisiju atbalstīt iepakojuma materiālu izmantošanu vairāku priekšmetu piegādei, lai aizstātu vienreizlietojamus iepakojuma materiālus;
70. uzsver, ka iepakojuma izmantošanas samazināšanā liela nozīme var būt beztaras pārdošanai, un aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt šāda veida pasākumus, vienlaikus nodrošinot pārtikas nekaitīgumu un higiēnu;
71. uzsver inovācijas fondu un programmu svarīgo nozīmi materiālu daudzuma samazināšanā un reciklēšanas inovācijās;
72. atzīst tiešsaistes pārdošanas apjoma pieaugumu, kas palielina arī paku piegādes apjomu; mudina Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka visi pārdevēji tiešsaistē neatkarīgi no atrašanās vietas ievēro pamatprasības, ziņo un finansiāli piedalās RPA shēmās tajās dalībvalstīs, kuru tirgos laiž attiecīgos ražojumus;
73. aicina Komisiju atbalstīt izlietotā iepakojuma dalītu savākšanu un šķirošanu, kā paredzēts Direktīvā (ES) 2018/852, un nodrošināt tās savlaicīgu transponēšanu dalībvalstīs; aicina Komisiju izvērtēt iespēju pārskatīt iepakojuma materiālu identifikācijas sistēmu (Lēmums 97/129/EK¹), lai iedzīvotājiem atvieglotu dalīto savākšanu atbilstīgi iepakojuma reciklējamībai;
74. aicina Komisiju atbalstīt un izpētīt iespējas izveidot saderīgas valstu iepakojuma depozīta sistēmas, lai sasniegtu dzērienu plastmasas taras savākšanas vajadzīgo 90 % apjomu, kas, jo īpaši kaimiņos esošajām dalībvalstīm, palīdzētu izveidot iepakojuma vienoto tirgu; saderīgas sistēmas varētu izveidot, nodrošinot sterilizāciju un kodificētu un vienotu marķēšanu; ja kādā dalībvalstī nav izveidota šāda sistēma vai tā plāno pārveidot savu sistēmu, izmantojot paraugpraksi un attiecīgus zinātniskos pierādījumus, tā būtu jāmudina izvēlēties sistēmu, kas ir līdzīga citu dalībvalstu sistēmām vai saderīga ar tām;

Galvenās produktu vērtības ķēdes: plastmasa

75. mudina Komisiju turpināt īstenot Eiropas stratēģiju attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā, jo īpaši veicinot uzlabotu dizainu, aprites darījumdarbības modeļus un inovatīvus ražojumus, kā arī pieeju "produkts kā pakalpojums", kas piedāvā

---

¹ Komisijas Lēmums 97/129/EK (1997. gada 28. janvāris), ar ko izveido iepakojuma materiālu identifikācijas sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 50, 20.2.1997., 28. lpp.).

ilgtspējīgākus patēriņa modeļus;

76. mudina Komisiju visaptverošā veidā risināt mikroplastmasas problēmu; mudina Komisiju pieņemt vispārēju kārtību ar nolūku pievienotās mikroplastmasas lietošanas izbeigšanai un, pieņemot jaunus regulatīvus pasākumus, samazināt visu veidu mikroplastmasas netīšu noplūdi, cita starpā, piemēram, no riepām, tekstilizstrādājumiem, mākslīgās kūdras un plastmasas granulu ražošanas; uzsver, ka ir jānovērš nepilnības zināšanās par mikroplastmasu un nanoplastmasu un jāsekmē drošāku alternatīvu un konkurētspējīgu tirgu attīstība ar produktiem, kas nesatur mikroplastmasu; vienlaikus uzstāj, ka steidzami ir jāveic īstermiņa darbības; uzsver, ka lielākā daļa mikroplastmasas piesārņojuma rodas, makroplastmasai sadaloties vidē, un piekrīt, ka plastmasas izstrādājumiem būtu jāparedz īpaši pasākumi, piemēram, ekodizaina prasības ražošanas procesā, lai novērstu otrreizējās mikroplastmasas noplūdi vidē; aicina Komisiju izpētīt gan makroplastmasas, gan mikroplastmasas avotus, izplatību, apriti un ietekmi saistībā ar notekūdeņu attīrīšanu un nokrišņu ūdens apsaimniekošanu; atgādina, ka 80 % jūras piegružojuma nāk no sauszemes, un mudina dalībvalstis likvidēt jūras piegružojuma uzkrājumus upēs un to grīvās;
77. uzsver, ka gadījumos, kad vienreizlietojamie produkti rada būtisku slogu videi un resursiem, vienreizlietojamie produkti būtu jāaizstāj ar atkārtoti izmantojamiem produktiem, ja pastāv atkārtoti izmantojamas un/vai izturīgas alternatīvas, videi nekaitīgā veidā, neapdraudot pārtikas higiēnu vai nekaitīgumu; šajā sakarībā aicina Komisiju apsvērt likumdošanas pasākumus, tostarp Vienreizlietojamās plastmasas izstrādājumu direktīvas darbības jomas paplašināšanu saistībā ar minētās direktīvas pārskatīšanu; aicina Komisiju izstrādāt standartus atkārtoti izmantojamam iepakojumam, kā arī vienreizlietojama iepakojuma, trauku un galda piederumu aizstājējiem;
78. atzīst biobāzētas, bioloģiski noārdāmas un kompostējamas plastmasas iespējamo nozīmi aprites ekonomikā, taču brīdina, ka tikai biobāzēta un/vai bioloģiski noārdāma plastmasa nesniegs risinājumu ar plastmasu saistītajām vides problēmām; uzsver, cik būtiski ir palielināt izpratni par pienācīgu biobāzētas un bioloģiski noārdāmas plastmasas izmantošanu;
79. atbalsta ierosinājumu noteikt skaidrus materiālu, ražojumu, dizaina, reciklēšanas pasaules mēroga standartus;
80. mudina Komisiju un dalībvalstis izveidot saskaņotu pārredzamības sistēmu un visiem vērtību ķēdes dalībniekiem pienākumus ziņot par plastmasas izstrādājumu ražošanu, tirdzniecību un apsaimniekošanu aprites cikla beigās;
81. mudina Komisiju izstrādāt RPA shēmas, saskaņā ar kurām ražotājiem būtu jāatbild par plastmasas izstrādājumu aprites cikla beigām;

Galvenās produktu vērtības ķēdes: tekstilizstrādājumi

82. uzsver, cik svarīga ir jauna, visaptveroša ES tekstilizstrādājumu stratēģija, lai veicinātu ES tekstilrūpniecības nozares ilgtspēju un apritīgumu, kā arī izsekojamību un pārredzamību ES tekstilizstrādājumu un apģērbu nozarē, ņemot vērā vērtību ķēžu globālo specifiku un ātrās modes starptautisko dimensiju; aicina stratēģijā nodrošināt saskaņotu politikas instrumentu kopumu un atbalstīt jaunus darījumdarbības modeļus,

lai pievērstos visu veidu vidiskajai un sociālajai ietekmei visā vērtību ķēdē un uzlabotu tekstilizstrādājumu dizainu, lai palielinātu noturību, atkalizmantojamību un mehānisku reciklējamību, kā arī augstas kvalitātes šķiedru izmantošanu, jo īpaši — apvienojot ekodizaina tipa prasības, ražotāja atbildības shēmas un marķēšanas shēmas;

83. atzinīgi vērtē jaunās produktu politikas sistēmas piemērošanu tekstilizstrādājumiem un uzsver, ka tai par prioritāti jānosaka atkritumu rašanās novēršana un ilgizturība, atkārtota izmantošana un remontējamība, kā arī bīstamo un kaitīgo ķīmisko vielu novēršana saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju; prasa veikt pasākumus izstrādes un ražošanas posmā pret mākslīgās mikrošķiedras zudumiem, piemēram, izstrādāt preventīvu, kontrolētu un nepiesārņojošu rūpniecisko priekšmazgāšanu un standartus jaunu veļas mašīnu aprīkošanai ar mikrošķiedras filtriem; prasa ES mērogā noteikt īpašus atkritumu stadijas beigu kritērijus tekstilizstrādājumiem;
84. prasa, lai jaunā produktu politikas satvara piemērošana notiktu saskaņoti ar citiem politikas instrumentiem, proti, ar plānoto ES tiesību akta priekšlikumu par cilvēktiesībām un pienācīgu pārbaudi, lai nodrošinātu, ka darba ņēmēju tiesības, cilvēktiesības un dzimumu līdztiesība tiek ņemtas vērā visā tekstilizstrādājumu vērtību ķēdē;

Galvenās produktu vērtības ķēdes: būvniecība un ēkas

85. aicina Komisiju īstenot Renovācijas viļņa iniciatīvu, pilnībā ievērojot aprites ekonomikas principus, vienlaikus ņemot vērā nozares daudzveidību; aicina Komisiju noteikt horizontālas un konkrētiem produktiem paredzētas prasības; uzsver siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma un vides ieguvumu potenciālu, pagarinot ēku kalpošanas laiku pretstatā to nojaukšanai; lūdz Komisiju apsvērt iespēju noteikt samazināšanas mērķus ES ēku oglekļa pēdai un izejvielu izmantošanas ietekmei un piemērot *Level(s)* sistēmu ilgtspējīgām ēkām kā juridiski saistošu sistēmu, ko piemēro būvdarbu izpildei; uzskata, ka ir jāiekļauj obligātās juridiskās prasības par ēku vidisko sniegumu, lai uzlabotu resursu efektivitāti un ēku energoefektivitāti;
86. atgādina par Komisijas pienākumu saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvu apsvērt ES tiesību aktos noteikto materiālu reģenerācijas mērķu pārskatīšanu attiecībā uz būvniecības un ēku nojaukšanas atkritumiem un to materiālu daļām, un uzskata, ka tajos būtu jāiekļauj izraktās augsnes materiālu reģenerācijas mērķrādītājs; ierosina iekļaut atkārtotas izmantošanas un reciklēšanas mērķrādītājus un sekundāro izejvielu izmantošanu būvniecībā, vienlaikus padarot tos vieglāk izsekojamus; aicina Komisiju pārskatīt Būvizstrādājumu regulu un atzinīgi vērtē paziņojumu par Ilgtspējīgas būvētās vides stratēģiju 2021. gadā; uzskata, ka digitālo risinājumu pieņemšana būvētajā vidē, piemēram, atkritumu izsekošana, ļautu uzlabot ēku energoefektivitāti un aprītīgumu būvniecības nozarē;
87. norāda, ka ir svarīgi ieviest kvalitatīvu ēku plānošanas politiku, kas nodrošinātu priekšroku risinājumiem, kuri, kad tas iespējams, sekmē ēku renovāciju, pārveidi un turpmāku izmantošanu, nevis jaunu ēku būvniecību;
88. uzsver, ka tā kā patlaban jau ir pieejami 90 % no 2050. gadā paredzētās būvētās vides, renovācijas nozarei būtu jānosaka īpašas prasības, lai līdz 2050. gadam iegūtu pilnīgi modulāras, dažādiem izmantošanas veidiem pielāgojamas un plus enerģijas ēkas, ietverot padziļinātu renovāciju, ražošanu uz vietas un atkalizmantojamību;

Galvenās produktu vērtības ķēdes: pārtika, ūdens un barības vielas

89. mudina Komisiju, saskaņā ar stratēģijā "No lauka līdz galdam" pausto apņemšanos un pamatojoties uz dalībvalstu paziņotajiem datiem saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvu, iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu mērķi līdz 2030. gadam uz pusi samazināt pārtikas izšķērdēšanu, aicina Komisiju attiecīgajās ES politikas jomās iekļaut pārtikas zuduma un pārtikas izšķērdēšanas novēršanu visā pārtikas vērtību ķēdē, kā noteikts stratēģijā "No lauka līdz galdam", un atgādina, ka šiem pasākumiem jābūt saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju; aicina dalībvalstis veikt visaptverošus pasākumus, lai būtiski ierobežotu pārtikas izšķērdēšanu un veicinātu pārtikas ziedošanu;
90. aicina Komisiju veikt pasākumus, lai noslēgtu lauksaimniecības barības vielu aprites ciklu, samazinātu Eiropas atkarību no dzīvnieku barībai paredzētu augu olbaltumvielu importa un palielinātu pārstrādātu dzīvnieku kūtsmēsli un citu organisko barības vielu, piemēram, komposta un digestāta, izmantošanu sintētiskā mēslojuma vietā, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa veselības, vides un ekosistēmu aizsardzību;
91. aicina izveidot aprites ekonomiku, kuras pamatā ir videi labvēlīgs tiesiskais regulējums, lai izvairītos no iespējamās negatīvās toksiskās ietekmes uz ūdens ekosistēmām; atzinīgi vērtē nesen pieņemto regulu par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām un Dzeramā ūdens direktīvas¹ pārskatīšanu un aicina tās pilnībā īstenot; aicina Komisiju saikni starp ūdeni un enerģiju pilnībā iekļaut Eiropas politikas jomās un atgādina, ka ūdens resursu kvalitāte un piekļuve tiem ir atkarīga no pienācīgas kontroles īstenošanas uz vietas un principa "piesārņotājs maksā" ievērošanas; atbalsta apriņķu pieeju notekūdeņu attīrīšanā un apsaimniekošanā, lai veicinātu pilsētas notekūdeņu reģenerāciju; uzsver, ka, veicot notekūdeņu attīrīšanu, var reģenerēt resursus — gan celulozi, izmantojot bioplastmasu, gan barības vielas, enerģiju un ūdeni, un turpināt potenciālo atkalizmantošanas variantu analīzi, vienlaikus mazinot enerģijas un ūdens patēriņu; atbalsta plānoto Pilsētas notekūdeņu attīrīšanas direktīvas² pārskatīšanu; aicina Komisiju izvērtēt iespēju pieņemt likumdošanas pasākumus, lai risinātu jautājumu par ūdensedektivitāti ēkās;
92. uzsver, ka ūdens pieejamības nodrošināšana visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem, tādējādi samazinot iepakotā ūdens izmantošanu, var ievērojami uzlabot apriņķumu; prasa pilnībā īstenot Dzeramā ūdens direktīvā paredzētos noteikumus par ūdens pieejamību;
93. uzsver ilgtspējīgu bioloģisko produktu, jo īpaši labākas bioloģisko atkritumu reģenerācijas, kā arī atlieku un blakusproduktu izmantošanas nozīmi pārejā uz aprites un klimatneitrālu ekonomiku;
94. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka bioatkritumu dalītās savākšanas mērķis, kā tas noteikts Atkritumu pamatdirektīvā, ir ražot augstas kvalitātes kompostu, lai bagātinātu augsni, nebīstamās ķīmiskās vielas un citus produktus, kā arī atjaunojamo

---

¹ Padomes 1998. gada 3. novembra Direktīva 98/83/EK par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

² Padomes 1991. gada 21. maija Direktīva 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).

enerģiju, ja tas ir iespējams un videi labvēlīgi;

95. uzsver ilgtspējīgas bioekonomikas un ilgtspējīgas meža nozares potenciālu; uzsver ES bioekonomikas un bioloģiskās daudzveidības stratēģiju īstenošanas nozīmi, lai uzlabotu apritīgumu, aizstājot fosilos materiālus ar atjaunojamiem, biobāzētiem materiāliem, ja tas ir videi labvēlīgs un ilgtspējīgs risinājums, tostarp attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, ņemot vērā pieaugošo pieprasījumu pēc bioloģiskajiem materiāliem;

Mazāk atkritumu, lielāka vērtība

96. uzsver, ka ir būtiski vispirms noteikt atkritumu rašanās novēršanu saskaņā ar ES atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju gan produktu, gan atkritumu politikā; aicina Komisiju, pārskatot Atkritumu pamatdirektīvu un Direktīvu par atkritumu poligoniem, ko paredzēts veikt 2024. gadā, ierosināt saistošus mērķus atkritumu apjoma vispārējai samazināšanai un atkritumu apjoma samazināšanai konkrētās atkritumu plūsmās un produktu grupās, kā arī mērķus ierobežot nepārstrādājamu atkritumu rašanos; uzskata, ka sagatavošanās atkalizmantošanai un reciklēšanas mērķrādītāji būtu jānošķir, lai sagatavošanu atkalizmantošanai noteiktu par prioritāti, kāda tai ir atkritumu hierarhijā;
97. pauž bažas par nevienlīdzīgo ES atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītāju īstenošanu dalībvalstīs; aicina Komisiju nodrošināt, lai visas dalībvalstis efektīvi un pilnībā īstenotu pašreizējos atkritumu mērķrādītājus un 2018. gada Tiesību aktu kopumu atkritumu jomā, un mudina visas dalībvalstis bez kavēšanās pilnībā transponēt šos 2018. gada tiesību aktus;
98. uzskata, ka nekonkurētspējīgas cenas un augstvērtīgu otrreizējo izejvielu un to tirgu trūkums ir vieni no galvenajiem šķēršļiem aprites ekonomikai; aicina Komisiju izvērtēt pasākumus, lai otrreizējās izejvielas padarītu konkurētspējīgākas, vienlaikus veicinot vidi bez toksiska piesārņojuma;
99. uzskata, ka privātais sektors ir spēcīgs partneris, kas var palielināt pieprasījumu un klientu interesi par apritīgiem risinājumiem un ražojumiem, un mudina dalībvalstis atbalstīt uzņēmumus, kuru darījumdarbības modeļi, pakalpojumi vai ražojumi palīdz samazināt atkritumu daudzumu un resursu izmantošanas apjomu, un mudina izmantot šo uzņēmumu piedāvātos pakalpojumus;
100. stingri atbalsta vēlmi izveidot labi funkcionējošu ES tirgu augstas kvalitātes, netoksiskām otrreizējām izejvielām — neskarot Atkritumu pamatdirektīvas un Regulas par atkritumu sūtījumiem noteikumus — un uzsver, ka tam būs vajadzīgi kopīgi kvalitātes standarti; atgādina, ka dalībvalstīm ir iespēja valsts līmenī noteikt blakusproduktus un atkritumu stadijas beigu kritērijus, un aicina Komisiju ierosināt saskaņotus Eiropas atkritumu beigu stadijas kritērijus galvenajām atkritumu plūsmām saskaņā ar Atkritumu pamatdirektīvu, lai novērstu šķēršļus tirgū un nodrošinātu augstas kvalitātes materiālu reģenerāciju; pauž nožēlu par to, ka Komisija nav noteikusi ES kritērijus papīram, riepām un tekstilizstrādājumiem, kā paredzēts Atkritumu pamatdirektīvā;
101. aicina Komisiju pievērst uzmanību noteikumiem par reģenerācijai paredzētu atkritumu pārrobežu pārvietošanu starp ES dalībvalstīm un apsvērt iespēju pielāgot šos noteikumus, lai palielinātu to skaidrību un saprotamību, novērstu administratīvos šķēršļus, vienlaikus saglabājot tiesību aktu efektivitāti cilvēku veselības un vides

aizsardzībā, un saskaņotu to īstenošanu visās ES dalībvalstīs, tostarp izveidojot vienotu ES elektronisko sistēmu atkritumu pārvaldājumu reģistrēšanai;

102. atbalsta Komisijas darbu saistībā ar atkritumeļļu pienācīgu apstrādi; aicina Komisiju, kā noteikts Direktīvā 2008/98/EK¹, līdz 2022. gadam iesniegt tiesību akta priekšlikumu par papildu pasākumiem atkritumeļļu reģenerācijas veicināšanai, kā arī ieviest kvantitatīvos mērķrādītājus;
103. atgādina, ka visām dalībvalstīm ir pienākums līdz 2023. gada 31. decembrim nodrošināt, ka bioloģiskie atkritumi vai nu tiek nodalīti un reciklēti to rašanās vietā, vai tiek savākti atsevišķi, nepievienojot citu veidu atkritumiem; mudina Komisiju un dalībvalstis veikt tiešas investīcijas, lai izvērstu bioloģisko atkritumu savākšanu un kompostēšanu;
104. atgādina par ES mērķiem atkritumu jomā un uzsver, ka ES un dalībvalstīm saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju ir jāstiprina atkritumu rašanās novēršana un sagatavošana atkalizmantošanai, jāpalielina augstas kvalitātes reciklēšanas apjoms un jāatsakās no atkritumu apglabāšanas poligonos, vienlaikus samazinot sadedzināšanas apjomu; aicina Komisiju noteikt kopēju ES mēroga pieeju nepārstrādājamu atkritumu apsaimniekošanai, lai nodrošinātu to optimālu apstrādi un izvairītos no atkritumu sadedzināšanas pārmērīgas jaudas palielināšanas ES līmenī, kas varētu izraisīt bloķēšanas sekas un kavēt aprites ekonomikas attīstību; uzskata, ka sadedzināšanas gadījumā tam vajadzētu notikt visprogresīvākajās ES iekārtās atkritumu pārvēršanai enerģijā, kuras ir ārkārtīgi energoefektīvas un rada maz emisiju;
105. uzsver, ka atkritumu dalīta savākšana ir priekšnosacījums augstas kvalitātes reciklēšanai un vērtīgu materiālu un produktu glabāšanai reciklēšanas ciklā; atbalsta Komisijas plānus ierosināt pasākumus, lai uzlabotu un saskaņotu esošās dalītās vākšanas sistēmas, kuros būtu jāņem vērā dalībvalstu paraugprakse un atšķirīgie reģionālie un vietējie apstākļi, un tiem nevajadzētu negatīvi ietekmēt labi funkcionējošas esošās sistēmas; aicina Komisiju nodrošināt Atkritumu pamatdirektīvā paredzēto noteikumu pareizu īstenošanu;
106. uzsver, ka atkritumu stratēģijas un politika ir jāveido, pamatojoties uz stabiliem zinātniskajiem datiem un metodiku, uzlabojot ES statistikas ticamību un salīdzināmību; tāpēc aicina Komisiju turpināt saskaņot statistiku atkritumu jomā, lai informāciju par reciklētiem materiāliem un atkritumiem savāktu trīs posmos: savākšanas vietā, pie reciklēšanas iekārtas ieejas un par reciklēto materiālu faktiski atkalizmantoto daļu;
107. pauž nožēlu par to, ka Direktīvā par atkritumu poligoniem nav veltīta uzmanība atkritumu rašanās novēršanai, tādēļ prasa to pielīdzināt CEAP galvenajiem principiem un atkritumu poligoniem noteikt 10 % mērķrādītāju attiecībā pret bāzes gadu un atkritumu kilogramu gadā vienai personai, lai novērstu pārvirzīšanos no apglabāšanas poligonos uz atkritumu sadedzināšanu;
108. atgādina, ka nozaru simbioze ir galvenais aprites ekonomikas izveides elements, kas veicina savstarpēji savienotu tīklu izveidi, kur vienas nozares atkritumi kļūst par citas nozares izejvielu un kur enerģija un materiāli var veidot nepārtrauktu aprites ciklu, cik

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

vien ilgi iespējams saglabājot resursu produktivitāti; tādēļ aicina pastiprināt centienus, lai ES līmenī ātrāk izveidotu nozaru simbiozi un uzlabotu nozaru vērtību ķēdes efektivitāti un konkurētspēju;

109. uzsver, ka, lai izveidotu nozaru simbiozi, teritorijām būs labāk jāizprot un jāpārvalda savas vietējās resursu plūsmas un, sadarbojoties ar nozarēm, ieinteresētajām personām, vietējo pārvaldi un iedzīvotājiem, jātiecas īstenot jaunas teritorijas plānošanas stratēģijas; mudina dalībvalstis prasīt vietējām un reģionālajām valdībām apzināt nozaru simbiozes iespējas, rūpīgi kartējot saimnieciskās darbības veidus, un prasīt obligātu resursu plūsmu analīzi;
110. uzsver, ka ir svarīgi īstenot Atkritumu pamatdirektīvas 8.a panta 1. punktu, kurā ir skaidri noteikts, ka dalībvalstīm ir pienākums precīzi definēt ražotāju atbildības organizāciju (*PRO*) pienākumus un uzdevumus;
111. iesaka atbalstīt tādu vietējo vērtības ķēžu izveidi, kuru pamatā ir bioloģisko atkritumu, piemēram, biometāna, reciklēšana, lai ražotu atjaunojamo energoresursu enerģiju un tādējādi izveidotu ciešāku saikni starp lauku un pilsētu kopienām, vienlaikus pilnībā īstenojot atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju;
112. uzsver, ka ražojumu apritīgums un resursietilpīgums ir jāiekļauj oglekļa ievēkorekcijas mehānismos;

Aprites principam jāstrādā par labu cilvēkiem, reģioniem un pilsētām

113. atzīst reģionālo pašvaldību, vietējo pašvaldību un kopienu, kā arī MVU svarīgo lomu aprites ekonomikā, atkritumu apsaimniekošanā un aprites ekonomikas rīcības plānā paredzēto pasākumu īstenošanā; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt aprites centru izveidi visos Eiropas reģionos, industriālajās kopās un vietējās kopienās, iedvesmojoties no ierosinātā Jaunā Eiropas "*Bauhaus*", nodrošinot atbalstu aprites modeļu izveidei dizaina, iepirkuma un atkritumu apsaimniekošanas jomā;
114. atbalsta ierosmi par prasmju programmas atjaunināšanu atbilstīgi aprites ekonomikas vajadzībām un aicina Komisiju pielāgot šo programmu konkrētām nodarbinātības vajadzībām, tostarp izglītības un apmācības prasībām, kā arī jaunu darbvietu izveidei, kas nepieciešamas pārejai uz aprites ekonomiku; aicina Komisiju nodrošināt, ka aprites ekonomikas rīcības plāns ir saistīts ar Eiropas sociālo tiesību pīlāra un dzimumu līdztiesības stratēģijas īstenošanu, un nodrošināt taisnīgu pāreju; uzsver arī sociālo partneru izšķirošo nozīmi pārejas uz aprites ekonomiku ar darbu saistītajos un sociālajos aspektos;
115. uzsver patērētāju galveno lomu atkritumu rašanās novēršanā un atkritumu apsaimniekošanā un vajadzību veicināt iedzīvotāju iesaisti atkritumu dalītā vākšanā; atkārtoti uzsver, ka dalībvalstīm, kā arī reģionālajām un vietējām pašvaldībām ir svarīgi palielināt sabiedrības izpratni par ilgtspējīgu patēriņu, tostarp patēriņa modeļiem, kuru pamatā ir atkārtota izmantošana, īre vai koplietošana, kā arī par atkritumu rašanās novēršanu un efektīvu atkritumu šķirošanu un apglabāšanu;
116. aicina Komisiju nodrošināt, ka aprites ekonomikas principi tiek iekļauti visās praksēs, un aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstis zināšanu un paraugprakses apmaiņā saistībā ar dažādiem aprites ekonomikas centieniem reģionālā un vietējā līmenī Eiropas Savienībā;

117. uzsver sadarbības nozīmi starp valdībām, vietējo pašvaldību akadēmiskajām aprindām un uzņēmumiem, tostarp ražotājiem un pircējiem, lai stimulētu un paplašinātu aprites ekonomikas darbības; uzsver, cik būtiski ir paplašināt šo sadarbību ar citām ieinteresētajām personām, piemēram, sociālajiem uzņēmumiem, jaunuzņēmumiem un NVO;
118. norāda, ka remonta un tehniskās apkopes pakalpojumu nozarei ir ievērojams potenciāls radīt nodarbinātības iespējas, un tās attīstība ir jāatbalsta un jāveicina, jo īpaši vietējās, iedzīvotāju un kopienu remonta iniciatīvas, kooperatīvi un sociālie uzņēmumi;
119. uzsver, ka oglekļa uztveršana, izmantošana un uzglabāšana (*CCS/U*), kas ir videi droša, var būt nozīmīgs elements, lai sasniegtu Eiropas zaļā kursa mērķus; atbalsta integrētu politikas kontekstu, kurš stimulētu videi drošu *CCS/U* veidu izmantošanu, ar ko var panākt siltumnīcefekta gāzu emisiju neto samazinājumu, lai smago rūpniecību padarītu klimatneitrālu gadījumos, kad nav pieejamas tiešas emisiju samazināšanas iespējas¹; tomēr vēlreiz apliecina, ka ES neto nulles līmeņa stratēģijā par prioritāti būtu jānosaka emisiju tieša samazināšana un pasākumi ES dabisko piesaistītāju un krātuvju saglabāšanai un uzlabošanai²;

Vadīt centienus pasaules līmenī

120. atbalsta Komisijas apņemšanos pārskatīt Regulu par atkritumu sūtījumiem, lai nodrošinātu ES iekšējās atkritumu tirdzniecības pārredzamību un izsekojamību, apturētu atkritumu eksportu uz trešām valstīm, kas nodara kaitējumu videi vai cilvēku veselībai, un efektīvāk cīnītos pret nelikumīgu rīcību, lai nodrošinātu, ka visi atkritumi tiek apstrādāti saskaņā ar aprites ekonomikas principiem; turklāt atbalsta Komisiju, tai īstenojot nesenos Bāzeles Konvencijas par plastmasas atkritumiem grozījumus un rīkojoties, pilnībā ievērojot ES saistības, kas izriet no šīs konvencijas; lūdz Komisiju koncentrēties arī uz:
- finanšu stimuliem, lai izveidotu reālu vienoto tirgu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus augstas kvalitātes otrreizējām izejvielām;
  - procedūru atvieglošanu, lai veicinātu atkritumu pārstrādes iespējas un infrastruktūru Eiropas Savienībā;
  - elektroniskās datu apmaiņas (EDI) sistēmas ieviešanu, lai uzlabotu atkritumu plūsmu uzraudzību;
  - Direktīvas par atkritumu sūtījumiem un Atkritumu pamatdirektīvas³ pārskatīšanas īstenošanu;
121. atzinīgi vērtē Pasaules aprites ekonomikas un resursefektivitātes aliansi nolūkā paātrināt globālo pārkārtošanos uz klimatneitrālu un resursefektīvu aprites ekonomiku un aicina

---

¹ Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas zaļo kursu, 33. punkts.

² Eiropas Parlamenta 2019. gada 14. marta rezolūcija par klimata pārmaiņām — stratēģisku Eiropas ilgtermiņa redzējumu par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar Parīzes nolīgumu, 13. punkts.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

Komisiju virzīt centienus panākt starptautisku nolīgumu attiecībā uz dabas resursu pārvaldību, lai dabas resursu izmantošanas jomā ievērotu planētas iespējas;

122. atbalsta Komisijas centienus starptautiskajā līmenī, lai noslēgtu globālu nolīgumu par plastmasu un veicinātu ES aprites ekonomikas pieejas piemērošanu attiecībā uz plastmasu; uzsver vajadzību nodrošināt, ka dažādo ES un pasaules līmenī uzņemto saistību izpildi var izsekot integrēti un pārredzami; aicina Komisiju un dalībvalstis uzņemties aktīvu vadību, lai turpinātu izstrādāt starptautisku atbildi cīņā pret jūru piedražošanu ar plastmasu un mikroplastmasu;
123. uzsver, ka ir svarīgi prasīt, lai primārās un otrreizējās izejvielas, ko importē ES, atbilstu cilvēktiesību, cilvēku veselības un vides aizsardzības standartiem, kas ir līdzvērtīgi ES standartiem, tostarp tiem, kas paredzēti plānotajā Komisijas tiesību akta priekšlikumā par ilgspējīgu korporatīvo pārvaldību un pienācīgu pārbaudi, un lai tiktu nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi galvenajās ES piegādes ķēdēs; uzsver, ka ir būtiski nodrošināt saskaņotību starp ES iekšējo un ārējo politiku attiecībā uz Eiropas zaļā kursa un aprites ekonomikas rīcības plāna mērķiem, tostarp Savienības ārējās attiecībās un ārējās tirdzniecības nolīgumos;
124. aicina Eiropas ražotājus uzņemties atbildību, kad tie pārdod produktus trešās valstīs, un ierosina, lai nozares ieinteresētās personas saskaņā ar globālo ražotāja paplašināto atbildību apņemtos trešās valstīs organizēt vai finansēt savu ražojumu dalītu savākšanu, kad tie kļūst par atkritumiem; tāpat aicina ražotājus novērst neatbilstības attiecībā uz eksportēto un ES tirgū laisto ražojumu kvalitāti;
125. atbalsta Komisijas nolūku veicināt daudzpusējas diskusijas par resursu ilgspējīgas izmantošanas līmeņiem un planētas iespēju robežām, tostarp izpētīt iespēju noteikt zinātniski pamatotus resursu ieguves mērķrādītājus;
126. uzsver, ka ir nekavējoties jāīsteno programma 2030. gadam jautājumos, kas saistīti ar starptautiskās pārvaldības stiprināšanu un aizsardzību pret ķīmisku vielu radīto kaitējumu veselībai un videi; jo īpaši uzsver svarīgo nozīmi procesam, kas patlaban notiek saskaņā ar Starptautiskas ķīmisko vielu pārvaldības stratēģisko pieeju (*SAICM*), lai 2021. gada jūlijā Bonnā *ICCM 5* pieņemtu lēmumu par stingru sistēmu ķīmisko vielu un atkritumu drošai pārvaldībai pēc 2020. gada;
127. mudina Komisiju, izmantojot starptautiskas konvencijas, veicināt resursefektivitātes rādītāju izmantošanu, lai nodrošinātu iespēju salīdzināt nozares un dažādu valstu ekonomiku un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, un atbalstīt dialogu un sadarbību ar trešām valstīm;
128. ņemot vērā priekšnoteikumu par zemes ierobežotajiem resursiem, būtu jāizstrādā starptautiska konvencija par resursu pietiekamību, lai rīkotu diskusijas par piekļuvi resursiem un resursu izmantošanas ietekmi uz ilgspēju un būtībā — taisnīgumu;
129. atgādina, ka papildus ES oglekļneitralitātes mērķu sasniegšanai līdz 2050. gadam ir jārisina arī jautājums par oglekļa pēdu ES pieprasījumā pēc importētiem produktiem; aicina Komisiju apzināt un likvidēt šķēršļus zaļajai izaugsmei, ekoinovācijai un faktoriem, kas liedz vai ierobežo trešo valstu aprites produktu un pakalpojumu ienākšanu tirgū; aicina Komisiju izpētīt iespējas un ieguvumus, ko sniedz tarifu un ar tarifiem nesaistītu šķēršļu samazināšana konkrētiem produktiem un pakalpojumiem, lai

veicinātu aprites ekonomikas attīstību, tostarp saistībā ar pašlaik notiekošo ES vispārējo preferenču sistēmas (VPS) pārskatīšanu; šajā sakarībā mudina Komisiju sarunās par Vides preču nolīgumu iekļaut un stiprināt aprites ekonomikas dimensiju; aicina Komisiju ņemt vērā ES mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) īpašās vajadzības, palīdzēt MVU integrēt aprites ekonomiku savā uzņēmējdarbības modelī, tostarp ar stimuliem, un atbalstīt tos uzņēmējdarbības stratēģiju īstenošanā attiecībā uz aprites produktu eksportu, jo īpaši ieviešot riska novērtēšanas instrumentu attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, ko pašlaik apsver Komisija; aicina Komisiju uzņemties līderību PTO, risinot jautājumus par produktu iedalīšanu pēc to oglekļa satura, lai tādā veidā pielīdzinātu konkurences regulatīvos nosacījumus;

130. uzskata, ka tirdzniecības nolīgumos ir vajadzīgi juridiski pamatoti noteikumi, lai attiecīgos ES tiesību aktus par aprites ekonomiku aizsargātu pret tirdzniecības šķēršļiem;
131. uzsver, ka stratēģiska tirdzniecības politika ir būtisks instruments, ar ko visā pasaulē veicināt pāreju uz aprites ekonomiku un ES un ANO Ilgtspējīgas attīstības programmu līdz 2030. gadam, un tādēļ uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai tirdzniecības un investīciju nolīgumi būtu saskaņoti ar aprites ekonomikas politiku;
132. mudina Komisiju iesaistīties atvērto un pārredzamos dialogos un sadarbībā ar ES tirdzniecības partneriem, lai turpinātu atbalstīt aprites ekonomikas mērķus; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt centienus starptautiskos forumos (*UNCTAD*, PTO, G20, G7), lai īstenotu ES aprites ekonomikas programmu un pasaulē nodrošinātu ar starptautiskajiem partneriem vienlīdzīgus konkurences apstākļus, izmantojot iespēju izpētīt digitālo pasu koncepciju, lai veicinātu tādu datu pieejamību, kas saistīti ar produkta saturu, oglekļa dioksīda pēdu un reciklējamību, nodrošinātu labāku apriti, veicinātu ražotāja paplašinātu atbildību (*EPR*), kā arī ilgtspējīgu patērētāju izvēli; šajā sakarībā arī ierosina Komisijai sadarboties ar attiecīgajām daudzpusējām organizācijām, lai panāktu vienošanos par starptautisku marķējumu, kas patērētājiem būtu viegli uztverams un norādītu, vai produkts ir reciklējams; turklāt uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš tam, kā mazāk attīstītās partnervalstis piedalās un var gūt labumu no aprites ekonomikas; aicina Komisiju integrēt aprites ekonomikas principus tās stratēģijā "Ceļā uz visaptverošu stratēģiju attiecībā uz Āfriku"; aicina Komisiju izmantot tirdzniecības atbalstu un VPS+, lai jaunattīstības valstīm palīdzētu ieviest aprites ekonomikas praksi, tostarp produktu standartus;

o

o o

133. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.